

Haste appel til præsident Biden: Tiden er inde til afgørende handling for at imødegå truslen om folkemorderisk affolkning i Afrika

På engelsk:

Jan. 31 (EIRNS)—I am Ramasimong Phillip Tsokolibane, the leader of the LaRouche movement in South Africa.

I lend my support to warnings delivered by our President, Cyril Ramaphosa, of the need for urgent action to get vaccines to Africa, and to nations elsewhere in the South, to fight the deadly COVID-19 virus. He delivered his warnings and demands to the world's nations in his Special Address at the virtual Davos Conference of the World Economic Forum (see video excerpt here.).

As quoted by the South African daily, *Business Day*, President Ramaphosa warned on Jan. 26, "We are all not safe if some countries are vaccinating their people and other countries are not vaccinating," urging that nations that have oversupplies of vaccines make them available to those who do not have them. This hoarding can have disastrous consequences, as will the continued use of patents by big pharma to restrict production and to overcharge the poorest nations. Speaking on behalf of the African Union, which South Africa currently chairs,

Mr. Ramaphosa has called for those patents to be released or seized, so that production, and sale at cost, can take place in countries like South Africa, which have the necessary production facilities.

Mr. Ramaphosa reported to the World Economic Forum that the AU's African task team for COVID-19 vaccine acquisition has secured a provisional 270 million doses for the continent directly through vaccine manufacturers. This is in addition to the 600 million doses expected from the COVAX initiative. But that is still well short of what is required for the 1.2 billion Africans to receive two doses each.

"Through its participation in these continental and global initiatives, S.A. continues to promote the need for universal, fair and equitable access to COVID-19 vaccines," he said. "We all must act together in combating coronavirus, because it affects all of us equally, and therefore our remedies—our actions to combat it—must also be equal." (See her.)

Three months ago, I issued an urgent appeal to then-President Donald Trump, calling on him to take bold and decisive action to deal with the twin crises of the COVID-19 virus pandemic and the conditions of starvation that were already beginning to ravage the African continent. Making vaccines available at low cost, with financial aid as needed, is a central feature of my proposal.

I pointed out that the U.S. Presidency, with its vast executive power, has the ability to address these problems with measures that would get medical aid and food to people who need it, and thereby save perhaps hundreds of millions of people facing certain death, as has been warned of, loud and clear, by no less an authority than former South Carolina Governor David Beasley, who is now Executive Director of the United Nations World Food Programme. I made this case once again in December.

The capacity of the United States—working with other nations to supply the medicines and health supplies, as well as the staffing needed to administer them—needs to be mobilized to avert the worst genocide in human history. The power of U.S. farmers to produce needed foodstuffs and the U.S. military's marvelous logistical capabilities to get food and medicine to where it is needed, could be mobilized by the U.S. President. I have since submitted the outlines of a plan to accomplish this and I am working to refine the proposal with a group of experts and others on the Committee for the Coincidence of Opposites, created by international Schiller Institute President Helga Zepp-LaRouche. (The plan is appended.)

For whatever reason, President Trump failed to act on my proposal, or any proposal, to deal with these crises. As a result, Africa is stalked by mass death on a scale unprecedented in human history. I can say with the assurance of certainty that this is and will be the case if action is further delayed.

There is now a new Administration in Washington, so I must place this crisis before the new President, Joe Biden, and his staff, and say that the world will judge harshly, indifference to these crises. The plan I propose offers the new President a chance to do something both great and important. Such is the responsibility that all who take the Presidential oath of office must face and act upon. The Presidency of the United States is the most powerful institution on the planet. The power of the Presidency gives the President a moral responsibility for the well-being of people beyond the borders of the United States. While respecting the sovereignty of nations, the President must seek cooperation to save the lives.

Read the words of a truly great American President, Franklin D. Roosevelt, speaking to his fellow Democrat successor across time, who in his acceptance speech for renomination to the Presidency in 1936, said:

“Governments can err, Presidents do make mistakes, but the immortal Dante tells us that divine justice weighs the sins of the cold-blooded and the sins of the warm-hearted in different scales. Better the occasional faults of a Government that lives in a spirit of charity, than the constant omission of a Government frozen in the ice of its own indifference.”

Heed this sage advice! I speak not only as a representative of South Africa, but on behalf of all Africans who are calling on President Biden to act now to save lives. Tomorrow will be too late!

Ramasimong Phillip Tsokolibane

29 January 2021

**Helga Zepp-LaRouche:
Opfordring til oprettelse af
en 'komité for
modsatningernes sammenfald
for at håndtere sult- og
coronavirus-pandenien gennem
et nyt globalt
sundhedsinitiativ**

Skriv under her.

Kombinationen af kriser, som vi står over for nu, har nået

sådanne hidtil usete proportioner, at det ser ud til at overskride de psykologiske grænser for hvad, der er tåleligt. Sundhedseksperter overalt i verden advarer om, at det kan tage yderligere ni måneder, før alle nationer kan blive forsynes med en vaccine – og selv da vil tilgængeligheden ikke være garanteret. I mellemtiden kan yderligere en million mennesker miste deres liv på grund af COVID-19.

Men et langt større antal liv er truet af den hungersnød, der nu breder sig i udviklingslandene som et resultat af nedgangen i landbruget og sammenbruddet af den såkaldte uformelle sektor af økonomien. Mange lande er allerede destabiliseret af eksisterende sociale spændinger, som pandemien nu har forværret. Denne dynamik kan muligvis vokse massivt i de kommende måneder.

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har rapporteret et kæmpe fald på 10,7% i den globale arbejdsindkomst i de første ni måneder af indeværende år, hvilket beløber sig til 3,5 billioner dollars, og et tab på op til 500 millioner arbejdspladser ved årets udgang. I de avancerede økonomier er konkurser, kortere arbejdstid og afskedigelser – der truer så mange på deres eksistens – i det mindste midlertidigt afbødet af regeringers nødhjælpsprogrammer. Men de fleste udviklingslande er totalt ude af stand til at finansiere lignende programmer. I lande med de såkaldte “lavere mellemindkomster” udgjorde indkomsttabet 23,3% i andet kvartal og 15,6% i tredje kvartal, og prognoserne for det fjerde er langt mere pessimistiske.

I betragtning af at mere end halvdelen af befolkningen i afrikanske lande syd for Sahara, selv før COVID-19 brød ud, ikke havde en velafbalanceret og tilstrækkelig næring, er nyheden fra Vice.com om, at fødevarepriser i hele Afrika er steget med 250%, virkelig katastrofal. Som lederen af Verdensfødevareprogrammet (WFP), David Beasley, nu i flere måneder har advaret om, truer en hungersnød af “bibelske dimensioner” med at dræbe op til 300.000 mennesker om dagen.

Phillip Tsokolibane, Schiller Instituttets samarbejdspartner i Sydafrika, har udsendt en presserende appel om en international mobilisering for at bekæmpe sult i Afrika. "Det er ikke et spørgsmål om, hvad der vil ske – DET FINDER STED allerede".

Det er klart, at stillet over for en sådan tragedie, er det kun regeringer, der arbejder sammen, der kan gennemføre de nødprogrammer, som er nødvendige for at redde mange millioner menneskers liv. Desværre har de sidste måneder vist, at det er geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina, som står på Vestens dagsorden og ikke samarbejde; og for blot at nævne et eksempel om de 5 milliarder dollars, som WFP akut har brug for, så har den kun modtaget 750 millioner. Hvad kan der gøres? Skal vi bare se passivt til, at tragedien udspiller sig foran vores øjne?

Som svar på den mørke tidsalder i det 14. århundrede, der var præget af katastrofer svarende til nutidens, udviklede Nicholas af Cusa, den store tænker i det 15. århundrede, og opfinderen af moderne videnskab og den suveræne nationalstat, en ny metode til tænkning, *Coincidentia Oppositorum*, modsætningernes sammenfald, der, som han understregede, repræsenterede en helt ny tilgang til problemløsning. Det var idéen om, at det menneskelige sind – i skaberens levende billede – er i stand til at definere det højere niveau, hvor alle tilsyneladende uløselige modsætninger kan løses. Ifølge Nicholas er det menneskelige sind i stand til at tænke som 'den ene', som besidder en højere magt end 'de mange'. På samme måde observerede Albert Einstein, at problemer ikke kan løses på det samme niveau, som de opstod på.

Sankt Nikolaus Hospital, Cusanusstift, Bernkastel-Kues, Rhineland Palatinate, Tyskland

Tænkning i henhold til 'modsætningernes sammenfald' er den

metode, der må anvendes til at løse den krise, som truer hele menneskeheden i dag. Vi er nødt til at definere en løsning, der imødekommer de relevante individer og interessegruppers eksistentielle behov på lige fod. Denne tilgang er konkret brugbar med hensyn til pandemien.

Det er denne verdens unge mennesker, hvis fremtid mest er truet af kombinationen af pandemien og den økonomiske krise, skønt de på ingen måde var ansvarlige for dem. Derfor er vi nødt til at udvikle fremtidsprospekter for dem, som både løser det egentlige problem og giver dem en konkret opgave. Vi vil kun være i stand til at navigere i COVID-19-pandemien, og lignende fremtidige pandemier, hvis der etableres et moderne sundhedsprogram i hvert eneste land i verden; programmer, som i princippet svarer til Hill-Burton-standarden i USA, de tyske og franske sundhedssystemer, før de blev privatiseret, eller det system, der viste sig så vellykket i Wuhan, Kina.

Det første skridt i denne retning kunne tages ved at oprette partnerskaber mellem eksempelvis universitetsklinikker, hospitaler og medicinske fakulteter i USA og europæiske lande og lignende institutioner i Afrika. For at opbygge et moderne sundhedssystem er der ikke alene behov for medicinsk kapacitet såsom hospitaler, infrastruktur, vand, elektricitet osv., Men også et stort antal veluddannet medicinsk personale.

I denne henseende bør sådanne partnerskaber uddanne unge i USA, Europa og afrikanske lande, hvoraf nogle er arbejdsløse, til, for det første, at blive medicinske assistenter og derefter medicinsk personale efter Roosevelts model, Civilian Conservation Corps (CCC). Det allerførste skridt er at uddanne unge, så de kan indsættes i samfundene eller landsbyerne og demonstrere de folkesundhedsforanstaltninger for befolkningerne, der er nødvendige for at bekæmpe pandemien. I Tuskegee (Alabama), Tennessee, St. Louis (Missouri) og andre steder i USA er der allerede et sådant samarbejde med lokale institutioner, som også involverer klinikker og lokale politistyrker i de forskellige tillidsskabende

foranstaltninger, såsom hjemmebesøg, hvilket er af ekstraordinær betydning i betragtning af befolkningens generelle usikkerhed og (ofte omfattende) kampagner mod at bære masker, afvisning af vacciner osv.

I de afrikanske partnerskabsprojekter kræver fælles træning og indsættelse af amerikanske og europæiske ungdomshjælpere med afrikanske unge også tillidsskabende foranstaltninger, der kan udføres af medicinsk personale såvel som repræsentanter for kirker eller katastrofe-hjælpeorganisationer. Sådanne programmer skal først fokusere på distribution af medicinske forsyninger og let transportable fødevarer, såsom mælkepulver, tørret og konserveret kød osv.; og derefter udvides hurtigst muligt til at omfatte uddannelse i opbygning af infrastruktur, landbrug og industrielle projekter.

I de sociale brændpunkter i amerikanske byer eller europæiske forstæder, hvor voldelige gadekampe af forskellige årsager har fundet sted for nyligt, og hvor unge udsættes for en lang række af farer, såsom stoffer, alkohol, bandekriminalitet, internetafhængighed og en fornedrende modkultur, ville sådanne uddannelsesmuligheder være det alternativ, de behøver for at finde en socialt påkrævet og fremtidsorienteret opgave. I USA ville en sådan kreativ ikke-voldelig direkte handling følge i den historiske tradition af Dr. Martin Luther King, Jr's borgerrettighedsbevægelse. Det skal huskes, at Amelia Boynton Robinson, borgerrettighedsaktivisten, der bragte Dr. King til Selma, Alabama, og som blev tævet af politiet og efterladt til at dø på Edmund Pettus-broen under den berygtede "Bloody Sunday" i marts 1965, var vicepræsident for Schiller Instituttet i 25 år.

Dette er ikke stedet at diskutere kompleksiteten af de sociale brændpunkter, det være sig i de amerikanske byer, hvor vold er brudt ud, især i kølvandet på mordet på afroamerikaneren George Floyd, eller i de franske forstæder, hvor virkningerne af pandemien dramatisk har forværret den mangeårige sociale uro. Selvom disse sociale konflikter utvivlsomt er

instrumenteret af visse kræfter til deres egne politiske formål, er det ikke desto mindre presserende at fjerne de reelle årsager til den unge generationers fortvivlelse og rodløshed. En sådan grunduddannelse til medicinsk assistent kunne i mange tilfælde være udgangspunktet for yderligere faglig uddannelse som sygeplejerske, læge eller medicinsk videnskabsmand.

I dette øjeblik med ekstrem polarisering og vold på gaden vil en "Komité for Modsætningernes Sammenfald" også kunne genetablere en forbindelse til Mahatma Gandhi's ikke-voldelige tradition, der besejrede det Britiske Imperium i Indien; denne metode, samt Dr. Martin Luther King, Jr's borgerrettighedsbevægelse, var i stand til at bringe ellers helt modsatte politiske kræfter sammen i direkte civile aktioner.

Denne komité skal samle mennesker med forskellige kvalifikationer, der gennem et, i første omgang, mindre men veludformet eksempel kan demonstrere, hvordan man skal tackle problemet på en sådan måde, at det også kan bruges som et pilotprojekt for storstilede regeringsprogrammer, der forhåbentlig vil følge efter inden for kort tid.

Alt imens det haster med at uddanne nok medicinsk personale over hele verden til at opbygge et verdenssundhedssystem, må det gå hånd i hånd med at overvinde sultpandemien. Det er en forbrydelse mod menneskeheden, at mange millioner mennesker i udviklingslandene (bogstaveligt talt) er i fare for sulte, som et resultat af fødevaremanglen, massivt forstærket af pandemien, (en af de mest ulidelige former for død, ifølge tidligere FN-kommissær for menneskerettigheder Jean Ziegler), alt imens landmændene i USA og Europa kæmper for deres økonomiske overlevelse. Nogle har været nødt til at slå deres besætninger ned, fordi kartellerne har skabt slavelignende forhold i kødforarbejdningsindustrien, hvilket førte til den gentagne fremkomst af COVID-19-udbrud. Det er også uacceptabelt, at landmændene, der producerer vital næring for

hele samfundet, drives til konkurs af bankerne og kartellernes maksimale profitpolitik og af ideologiske, såkaldte "grønne" begrænsninger.

Repræsentanter for landmændene bør derfor slutte sig til disse medicinske teams for at organisere nødhjælp med passende fødevarer til krisezoner og begynde at træne andre unge mennesker i at udvikle landbrugskapaciteten i udviklingslandene. Sammen med afrikanske landmænd kunne de begynde at etablere moderne landbrug, hvilket naturligvis kræver udvikling af infrastruktur, vand- og elforsyning osv. Der er entusiastiske unge og ældre landmænd i USA, Tyskland, Frankrig eller Italien, der, i en sådan krisesituation, ville betragte det som en del af deres mission i livet at hjælpe med at overvinde en hidtil uset nødsituation med et sådant program.

USA og Europa har brug for en sammenslutning af pensionerede medicinske arbejdere, berørte enkeltpersoner og sociale og religiøse organisationer, der arbejder sammen [i regi af] denne komité for at etablere dette uddannelsesprojekt. En del af deres opgave er også at rejse de donationer, der kræves fra internationale og mellemstore virksomheder, fra bestyrelsesmedlemmer, der ikke kun forstår, at disse projekter er en humanitær nødvendighed, men at det også er i deres egen interesse at opretholde en bæredygtig verden.

Så snart disse projekter antager konkret form, vil de udløse den form for entusiasme, som alle store pionerprojekter kan generere, på trods af situationens alvor, og de vil give fremtidsudsigter til mange unge, der ellers ville blive trukket ind i sociale oprør og voldelige aktiviteter.

Som nævnt kan et sådant privat initiativ (direkte civil aktion) i Mahatma Gandhis tradition for ikkevoldelige handlinger og Dr. Martin Luther King, Jr. ikke i sig selv løse den gigantiske udfordring, der ligger foran os. Men det kan give et praktisk eksempel på, hvordan mennesker med god vilje

kan gribe ind i en ellers desperat situation og pege i retning af den nødvendige løsning. Disse konkrete eksempler vil derefter tilskynde regeringer, eller lægge pres på dem, til at gå sammen og gennem et nyt kreditsystem skabe rammerne for permanent at overvinde underudviklingen i udviklingslandene.

På den måde ville Nicholas of Cusas idé om, at en løsning kan findes på et højere niveau, der tager hensyn til alle de involveredes interesser, finde en konkret anvendelse i dag. Dette initiativ vil bidrage til kampen mod pandemien, det vil definere en meningsfuld opgave for unge mennesker, og det vil hjælpe med at forbedre akutte nødsituationer i økonomisk ugunstigt stillede regioner i USA og Europa samt afrikanske lande. Det vil også fremhæve landbrugets vitale betydning under en hungersnød og redde folk fra at sulte. I en situation, hvor mange mennesker føler sig magtesløse over for århundredets katastrofe, vil komitéen give hvert enkelt menneske mulighed for at bidrage med noget for at overvinde krisen.

Skriv under her.

Billede: Gerd Altmann fra Pixabay

Hvad der står på spil er hvilket paradigme der kommer ud af denne situation

25. oktober (EIRNS) – I sit ugentlige webcast den 22. oktober sammenfattede Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, hvad der står på spil ved det amerikanske præsidentvalg den 3. november og ugerne umiddelbart efter,

både for USA og for verden.

"Hvad står der på spil her? Man havde en rigsretssag mod præsident Trump og i det mindste et forsøg på domsfældelse med beskyldningen om, at han havde truet med at tilbageholde hjælp til Ukraine, hvis de ikke ville dække over at han var involveret. Nu er realiteten, at nøjagtig det modsatte skete. Hvad de under rigsretssagen beskyldte Trump for at have gjort er, hvad Joe Biden rent faktisk gjorde"!

Zepp-LaRouche fortsatte: "Det der står på spil her er ikke kun et spørgsmål om, hvem der vinder valget, men spørgsmålet er: Vil USA forblive en republik og vende tilbage til de grundlæggende fædres idé om, at det er en forfatningsmæssig republik; eller vil det blive et imperium, der grundlæggende styres af det særlige forhold mellem USA og Storbritannien, som det rent faktisk unipolære britiske imperium? Betydningen af dette er gigantisk, og jeg tror, at alt afhænger af at få Biden-historien ud, som han og briterne er så desperate efter at dække over...

"Så, hvad der virkelig står på spil her, er spørgsmålet om krig og fred, for der er ingen tvivl om, at 'Biden-dagsordenen' er at bringe hele krigspartimaskinen tilbage – man behøver blot at se på rollebesætningen, og hvad de har sagt om Rusland og Kina".

Zepp-LaRouche understregede den underliggende økonomiske krise, der driver briterne og deres malthusianske grønne dagsorden, såvel som deres geopolitiske balancegang. "Hvad der står på spil, er spørgsmålet om hvilket paradigme der kommer ud af denne situation som vinder. For med finanskrisen, den tydeligt voksende pandemi, næsten overalt undtagen i Kina, en utrolig hungersnød i Afrika samt en sammenbrudt realøkonomi, er det meget klart, at disse mennesker har til hensigt at forsvare deres døde system for enhver pris: inddæmme Rusland, inddæmme Kina og igangsætte et geopolitisk spil, der indeholder kimen til 3. Verdenskrig.

Mennesker bliver testet: krig eller fred, sult eller udvikling, afhænger af individer, der handler for det fælles bedste, bekræftede Zepp-LaRouche. Det betyder, at vi må mobilisere for at sikre Trumps rungende genvalg, og det inkluderer mobilisering for at handle på den presserende appel fra LaRouches sydafrikanske leder, Phillip Tsokolibane, til præsident Trump og til hele verdenen om at handle for at stoppe den truende sult for snesevis af millioner i Afrika, og for at bringe en endelig afslutning på det 'britiske system for folkedrab', som er Joe Bidens største sponsor.

Blotlæg 'Historien' om kuppet imod USA! Ban vejen for stormagtslederskab under krisen

13. oktober (EIRNS) – Om tre uger fra i dag er der amerikansk præsidentvalg, hvorfor en total mobilisering lige nu er afgørende for at blotlægge "Historien": At den behørigt valgte præsident for USA, Donald J. Trump, helt fra starten af blev skubbet ud på sidelinjen – selv før han vandt det republikanske kandidatur i 2016 og sidenhen valget, og derefter blev angrebet med henblik på afsættelse, eller det der er værre. Afgrænsede dele af historien er nu kommet ud i forskellige former – e-mails, memoranda, FBI-dokumenter – men hele historien må lægges vidt åbent for at afsløre og stoppe kombinationen af britiske og amerikanske efterretningstjenester og involverede militærindustrielle netværk.

Forræderiets formål er at forhindre en amerikansk præsident, som går ind for den udenrigspolitiske, økonomiske og strategiske politik, der gør det muligt for USA og andre nationer at arbejde sammen om at erstatte det døende system, centreret i City of London/Wall Street, med programmer til fremme for nationalstaters fremskridt og fred.

I sin ledende artikel, "Et amerikansk kupforsøg" (Wall Street Journal, 8. oktober) beskrev senator Ron Johnson (R-WI), formand for Senatets 'Homeland Security Committee', de netværk der modarbejder Trump som "underordnede embedsmænd" i administrationen, som ikke ser sig selv som ansvarlige over for præsidenten. De har effektivt etableret en fjerde gren af regeringen – et permanent bureaukrati, der ikke skal stå til ansvar..." Han udtalte: "USA er i en forfatningsmæssig krise".

Siden denne kronik har Johnson atter sluttet sig til senator Chuck Grassley (R-IA), Senatets præsident og formand for finansudvalget, og sendt et brev den 12. oktober til FBI-direktør Christopher Wray, hvor han udskælder ham for fortsat at forhale overleveringen af dokumenter til Kongressen – frist 16. oktober, for tekstbeskeder fra den fyrede vicedirektør for FBI, Andrew McCabe, en hovedperson i operationerne mod Trump. Senatorernes brev af 12. oktober minder Wray om, at Johnsons komité den 6. august har "indstævnet FBI for alle optegnelser i forbindelse med Crossfire Hurricane-efterforskningen... Vi har ventet næsten 70 dage på at modtage disse tekstbeskeder, og da optegnelserne rent faktisk blev frembragt, modtog vi kun 8% af hvad vi ved eksisterer. Det er simpelthen uacceptabelt, at vi har ventet så længe på at modtage så lidt". I mellemtiden afventer bunkevis af andre materialer på at blive frigivet, efter den eksplosive dokumentation der kom ud i sidste uge, takket være John Ratcliffe, direktør for den Nationale Efterretningstjeneste. Trump har gentagne gange forlangt, at det hele skal komme ud.

Senere på ugen planlægger LaRouchePAC mediebegivenheder, online, for at sætte fokus på mængden af optegnelser og

nøgleaktører i hele den beskidte operation.

Præsident Trump undsagde i går disse "falske heksejagter" mod ham og sagde, at "vi tog dem med bukserne nede – bliv hængende!" Han sagde, at der har været "udspionering af vores kampagne", og at "Obama og Biden vidste alt, hvad der foregik... Vi tog dem i det". Han talte ved et kampagnemøde i Orlando, Florida, hvor han holdt ud i en time efter sin første optræden efter at have fået COVID-19 den 1. oktober.

At blotlægge historien om alt dette åbner muligheden for en rationel reaktion på de kombinerede verdenskriser: pandemien, hungersnød og økonomisk sammenbrud. Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp LaRouche, understregede dette i dag og gentog sin opfordring til at presse for et topmøde mellem stormagtslederne, fordi det er den eneste måde, hvorpå vi kan løse vores ekstreme problemer.

I dag udsendte den sydafrikanske leder, Ramasimong Phillip Tsokolibane, en erklæring: "Et spørgsmål om liv eller død – opfordring til international mobilisering af fødevarerressourcer for at bekæmpe sult i Afrika". Han talte om, at 30 millioner sulter netop nu. Han sagde: "Jeg appellerer til den amerikanske præsident, Donald Trump. Tag denne udfordring op. Giv Amerikas landmænd en mission med at producere mad til at brødføde de sultne, samtidig med at anvende de store amerikanske militærressourcer på denne barmhjertighedsmission for at bringe mad til dem, der har brug for det på mit kontinent ... "

En lignende besked kom for et par dage siden fra direktør for Verdens Fødevarerprogram (WFP), David Beasley, en amerikansk leder af WFP siden 2017, der, da WFP vandt Nobels fredspris 9. oktober, sagde, at han værdsatte det som et 'wake up call'. Ressourcerne – 5 mia. \$ – må mobiliseres i Amerika og Asien til Afrika og andre steder med behov, ellers vil massesult blive resultatet. Beasley sagde den 9. oktober: "Vi har en kur mod sult. Det kaldes mad.

Som han antydede, eksisterer de fysiske midler til at løse sult, COVID-19 og økonomiske spørgsmål, uanset hvor store de måtte være. Dette er eksemplificeret i de diskussioner om rumforskning, der finder sted i denne uge på den årlige Kongres for den internationale astronautiske Føderation i Paris, og som har over 11.000 deltagere online. Hvad vi har, er en krise i samarbejdet om en politik for menneskeheden. Blotlæg "Historien", og vi kan komme videre med livet.

Et spørgsmål om liv og død: Opfordring til international mobilisering af fødevareresressourcer til bekæmpelse af sult i Afrika

Mit navn er Ramasimong Phillip Tsokolibane. Jeg er leder af LaRouche-bevægelsen i Sydafrika. Jeg fremsætter ikke denne presserende appel som borger i mit land, men som talsmand for alle dem der nu sulter, eller snart vil sulte, i Afrika, og som ikke har nogen til at tale på deres vegne.

Lige nu sulter mange millioner af mine afrikanske landsmænd. De sulter takket være en bevidst fremtvungen underudvikling af mit kontinent – håndhævet af det britiske imperiums neokoloniale magt, der agerer gennem den økonomiske magt fra City of London og Wall Street – i kombination med både en global pandemi og græshoppeplage samt andre naturkatastrofer, der påvirker fødevarereproduktionen på kontinentet. For at bruge et teknisk sprog lider de af 'akut fødevareresikkerhed i fase

4', et skridt væk fra 'fase 5: sult'. Hvis man dropper den elskværdige jargon, sulter de allerede, mens millioner flere også vil stå over for sult, medmindre der hurtigt stilles mad til rådighed for dem.

'Menneskeheden står over for den største krise, nogen af os nogensinde har set. Det er tid for de velhavende til at stille op for at hjælpe dem, der har mindst'. Denne advarsel kom den 17. september fra David Beasley, administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram. Han skrev, at 30 millioner mennesker nu er i fare for at dø af sult. De fleste af dem er i Afrika.

Jeg vil gerne understrege, at dette ikke er et spørgsmål om, hvad der vil komme til at ske – det sker allerede. Og medmindre der bliver gjort noget, og gjort noget snart, vil millioner og atter millioner af mennesker dø i de næstkommende uger og måneder, som David Beasley advarede om. Han talte allerede til FN's Sikkerhedsråd i april og advarede om, at 300.000 mennesker om dagen kunne dø.

Alt imens forskellige velgørenhedsorganisationer og andre organisationer har slået alarm og appelleret om penge, er det spørgsmål, som vi står over for, hvis vi vil redde liv, at sikre omfattende mængder mad hurtigst muligt til sultne og sultende mennesker. I betragtning af beskaffenheden af infrastrukturen på kontinentet, og det faktum at meget af denne hungersnød forekommer i isolerede landdistrikter, ligger den distribution der må finde sted, langt ud over de enkelte regeringer og nødhjælpsagenturers midler.

Jeg tror, at vi må mobilisere verdens mest kompetente militærstyrkers logistiske kapacitet og udarbejde en strategi for at skaffe fødevareforsyninger fra fødevareproducerende nationer, såsom USA og Canada, og bringe dem direkte til dem, der har brug for det. Lad såvel 'venner som fjender' gå sammen i denne, den største af alle, humanitære bestræbelser. I sin seneste pavelige rundskrivelse, Fratelli Tutti (om broderskab

og socialt venskab), skrev hans hellighed pave Francis, at det omsider er tid til at menneskeheden opgiver tanken om, at krig er berettiget – enhver form for krig, der koster menneskeliv. Dette er snarere en krig – eller mere præcist, en international kamp – for at redde det helligste af alt: menneskeliv.

Jeg appellerer til den amerikanske præsident, Donald Trump:

Tag denne udfordring op. Giv Amerikas landmænd missionen med at producere fødevarer til at brødføde de sultende, alt imens man tager de enorme ressourcer fra det amerikanske militær i anvendelse på denne barmhjertighedsmission, for at bringe mad til dem på mit kontinent, der har brug for det. Gør dette i din hustrus ånd, den elskværdige førstedame, Melania, som lovede at hjælpe Afrika og især dets børn på enhver mulig måde, da I besøgte kontinentet i oktober 2018. Tag ethvert skridt med nødforanstaltninger, der er nødvendige, for at få dette til at ske.

Dette burde være tilstrækkelig grund til at indkalde til det internationale stormagtstopmøde, som den store dame, Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet, har opfordret til.

Vi kan redde liv, men det vil kræve en international indsats for at gøre det. USA har gjort det tidligere. Jeg mindes den store indsats for at bringe mad til de sultende mennesker i Europa efter 2. Verdenskrig, der involverede en mobilisering af det storsindede og gode amerikanske folk, der sendte disse CARE-pakker og madforsyninger.

Mine afrikanske søstre og brødre kan blive frelst, hvis viljen er der, og hvis folk kan se sig selv handle i en ånd af næstekærlighed (agapē), hæve sig over småligheder for at gøre noget godt og stort.

Den 13. oktober 2020